

İncîl ve Tevrât Okumanın Hükümü

Şeyh Muhammed Ferkûs el-Cezâirî'ye soruldu:

Soru: İncîl ve Tevrât okumanın hükümü nedir? Şeyhulislâm'dan, İncîl ve Tevrât'ı okuduğunun sâbit olduğuna dâir getirilen şüphelerin aslı nedir?

Cevap: Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd ederim. Salât ve selâm, O'nun âlemlere rahmet olarak gönderdiği Rasûlünün, âilesinin, ashâbının ve kıyâmet gününe kadar gelecek kardeşlerinin üzerine olsun.

Bunlardan sonra;

Müslümanların dininde oluşabilecek bozulmaların önüne geçmek maksadıyla, hak ile batılın birbirine karıştığı kitapları okumak câiz değildir. Hakkı arayan kimse onu, iki güven ve itimat kaynağı olan Kur'ân ve Sünnet'te bulacaktır. Çünkü hak, Kur'ân ve Sünnet'in aktardıklarının dışına çıkamaz. Bundan dolayı Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem, Ömer bin Hattab'ın kıssasında olduğu gibi, Ehl-i Kitab'ın kitaplarına karşı sakındırmıştır. Ömer (radiyallahu anhu), Ehl-i Kitab bazı kimselerden edindiği bir kitapla birlikte gelince, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem ona kızarak şöyle demiştir: "Ey Hattab'ın oğlu! Sizler şaşırdınız mı? Nefsim elinde olan Allah'a yemin olsun ki; muhakkak ki ben bu dîni size tertemiz, pırıl pırıl getirdim. Ehl-i Kitab'a bir şey sormayın. Zira ya hak söz söylerler de, onları yalanlarsınız, ya da batıl söz söylerler, onları tasdîk edersiniz. Nefsin elinde olan Allah'a yemin olsun ki; kardeşim Mûsâ bu gün hayatta olsa, bana tâbi olmaktan başka bir seçeneği olmazdı." [Bunu, İmam Ahmed (15546) ve Darimi (115/1) Cabir (radiyallahu anhu)'dan rivâyet edilen bir hadîs olarak rivâyet etmişlerdir. el-Elbânî Zilâlu'l-Cenne adlı eserinde (27/1) bu hadîsin sahîh olduğunu belirterek söyle demiştir: Mucâlid dışında hadîsin senedindeki râvîlerin hepsi sika/güvenilir râvîlerdir. Mucâlid ise İbni Sa'îd'dir ve o zayıftır. Fakat hadîs hasendir. Hadîsin el-Mişkât'ın tahrîcinde de işaret ettiğim gibi, başka yolları vardır. Daha sonra hadisin bir bölümünü de el-İrvâ (1589) tahrîc ettim.]

Kur'ân ve Sünnet'i kendisine kalkan edinmiş mütemekkin âlimler, dine yardım ve hak sözün yükselmesi maksadıyla, hevâ, bid'at ve felsefe ehli'nin kitaplarını, kusurlarını ve çelişkileri beyân etmek amacıyla, derinlemesine inceleyerek öğrenmesi câizdir. Şeyhulislâm İbni Teymiyye (rahimehullah) işte bu şekilde mantık kitaplarıyla mantık ve felsefecilere karşı reddiyeler yapmıştır. Aynı şekilde Şia mezhebinden, Rafızîlerin kitaplarını okuyarak, Minhâcu's-Sunne adlı kitabında onlara reddiyelerde bulunmuştur. Aynı şekilde farklı İncil nüshaları arasında bulunan çelişkileri ve Hristiyanlık inancında bulunan sapıklıkları da beyân etmiştir.

En doğrusu Allah'ın katındadır. Son sözümüz ise âlemlerin Rabbi Allah'a hamdolsun. Peygamberimiz Muhammed'e, onun arkadaşlarına ve kıyâmet gününe kadar ona kardeşlik edenlere salât ve selâm olsun.

14 Rabi'u'l-Evvel 1426 Hicrî

23 Nisan 2005 Mîlâdî

Cezayir